032:1M78:22 F5 ORUKATHU VALLATHOL

032:1M78:22
F5

032:1M78:22
VALLATHOL. F5
Oru kathu or Rug-
miyude katha.

MUL
034824

Madras University Library.

DOCTRINA VIM PROMOVET INSITAM

Call Number 032:1M78:22 F5

Accession Number 34824

Available for loan from

This book should be returned on or before the date last marked below.

23 DEC.

O. 61

ഒരു കത്ത്.

അഥവാ

രുഗ്മിയുടെ പശ്ചാത്താപം.

Vallathol
Rugmiyude Kattu
Oru Kattu

ഗ്രന്ഥകർത്താ:—

വള്ളത്തോൾ.

[നാലാം പതിപ്പ്]

തൃശ്ശിവപേരൂർ മംഗളോദയം അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിച്ചത്.

1100

വില 3_ണ]

പകൎപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്.

34824
032 1 XI 78.2.2
ES

ഒരു കത്ത്.

അഥവാ

രുഗിയുടെ പശ്ചാത്താപം

1

തിരു'ഭോജകട'ത്തിലാൎത്തനായ്
മരുവും രുഗ്മി വിദർഭനന്ദനൻ,
പുരുഷോത്തമപത്നി സോദരി
ക്കൊരു കത്തേവമയച്ചിതേകദാ:—

2

"പ്രിയസോദരി, —നിന്നെയേവമൻ-
പിയിലുംമട്ടു വിളിപ്പതിന്നു ഞാൻ
ക്രിയമൂലമനൎഹനാകിലും,
ദയചെയ്കീസ്സഹജന്റെ പേരിൽ നീ!

3

ഭുവനൈകസവിത്രിയാകുമാ-
ശ്ശിവതൻ സൽകൃപകൊണ്ടു, സാമ്പ്രതം
തവ ബന്ധുജനത്തിനൊക്കയും,
ഭവതിക്കും, സതി, സൌഖ്യമല്ലയോ?

4

മഹിളാനികഷോപലങ്ങളാം
ഗൃഹിണീമാതൃവധൂപദങ്ങളെ
മഹിതസ്ഥിതിയിൽബ് ഭരിച്ചുകൊ,-
ണ്ടഹിതാഭാവമൊടല്ലി വാഴ്വു നീ?

5

പുതുവീരസുതപ്പിറപ്പിനാൽ
കുതുകം ഭർത്തൃകുലത്തിനേററി,നീ
അതുലോത്സവമാസ്വസിച്ചുയാ-
ണിതുനാളെ,ന്നിഹ വിശ്വസിപ്പു ഞാൻ

6

ഒരുമട്ടുസുഖംനമുക്കുമെ-
ന്നൊ,രു സാധാരണവാക്കുരച്ചിടാം,
കരുണാവതിവാസ്തവത്തിലീ,
യൊരു പേർതന്നെ മറന്നിരുപ്പു ഞാൻ!

7

ഗുരുഭക്തിവിശുദ്ധവൃത്തിയിൽ-
പ്പെരുമാററാത്തനിനക്കു, പണ്ടു, ഞാൻ
പെരുതപ്രിയമാചരിച്ചതോ-
ർത്തു,രുകുന്നു മമ ചിത്തമെപ്പൊഴും.

‘പശുപാല’നിൽനിന്നു നിന്മനം
‘ശിശുപാല’ങ്കലണച്ചുവെയ്ക്കുവാൻ
അശുഭോക്തികളെത്ര ചൊല്ലി, ഹാ,
പിശുനൻനിന്റെമുഖത്തുനോക്കിനാൻ

9

പടുകോമളമായ്, വിടർന്ന പൂ-
വൊടു നേരാകിയ നിന്മുഖത്തഹോ!
കടുഭീഷണഭാഷണങ്ങളാൽ
ചുടുകണ്ണീർക്കണമെത്ര വീഴ്ത്തിനാൻ!

10

പലതും പരുഷങ്ങൾ ഞൻരുഷാ
പ്രലപിച്ചീടില്ലു, മപ്പൊഴൊക്കെയും,
കുലകന്യകതൻ വിനീതമാം
നിലയിൽത്തന്നെയുറച്ചുനിന്നു നീ!

11

വളരേറിയ ദുർവ്വചസ്സു ഞാൻ
വളരെച്ചൊൽകില്ലു, മന്നൊരിക്കലും,
കളഭാഷിണി, നിന്മുഖത്തുനി-
ന്നുളവായീല, മറുത്തൊരക്ഷരം

12

ക്ഷമ, താഴ്മ, വിവേകമാദിയായ്-
സ്സമതേ, നിങ്കലെഴും ഗുണങ്ങളിൽ
കിമപിപ്രയുതാംശമേങ്കിലും
മമ തന്നീല ജഗൽപിതാവഹോ!

13

പഴതേ പഴി ഞാൻ പുലമ്പിടും-
പൊഴുതാ,സ്സൌമ്യമുഖം കുനിച്ചു, നീ
തൊഴുകയ്യൊടു നിന്ന നില്പതോ-
ർത്തൊഴുകുന്നു മമച്ചുടു കണ്ണുനീർ.

14

വരണോചിതമാം വയസ്സിൽ നീ
ചരണം വെച്ച ദിനം മുതല്ക്കു ഞാൻ,
ദുരദൃഷ്ടവശാലഹോ! സുഹൃൽ-
പരതന്ത്രൻ തവവൈരിയായിഞാൻ.

15

ദിവസം പ്രതി ശൈശവത്തിലു-
ത്സവമിങ്ങേററിയ നിന്നെ,യെപ്പൊഴും,
തവ താതനിലേറെയോമനി-
ച്ചവനാണീ, പ്രണയാർദ്രനഗ്രജൻ.

16

മകളഗ്രജനെപ്പിരിഞ്ഞു, ത-
ന്നികടേചെൽക ചുരുക്കമാകയാൽ,
അകളങ്കി പിതാവസൂയയ-
ന്ന,കമേ തേടിയിരിയ്ക്കുമെന്റമേൽ!

17

കുളിർപുഞ്ചിരി തൂകിയും മുക-
ത്ത,ളിമട്ടാമളകങ്ങൾചിന്നിയും
കളിയാടിവിയത്ത നിന്നിളം-
തളിർമെയ്യിപ്പൊഴുമോർപ്പതുണ്ടു ഞാൻ

18

തളയും വളയും കിലുങ്ങുമാ-
റിളയിൽപ്പിച്ചനടന്നു, പൈതൽ നീ
വിളയാടുവതുണ്ടി,വന്റെയുൾ-
ക്കളമാം കണ്ണിനു മുമ്പിലിപ്പൊഴും.

19

തെളിമുത്തെതിർദന്തമണ്ഡലം
വെളിവാം പാഴ്ചിരിയും കരച്ചിലും,
കിളിനേർമൊഴിയുംകമ്ലാന്നിൻ-
നളിനാസ്യം ഹൃദി ഞാൻ മറക്കുമോ?

20

ക്ഷമ വിട്ട, കലത്തുനിന്നു, വി-
ഭ്രമഹാസത്തോട്ട പാഞ്ഞണഞ്ഞു നീ
സുമമോടെതിർകൊച്ചുകൈകളാൽ
മമജാനുക്കൽ പിടിച്ചു പുൽകവേ;

21

നലമോട്ട കുനിഞ്ഞെടുത്തു, ന-
ന്മലർമെയ് മാറിലണച്ചു നിൻമുഖം
പല പാട്ട മുകൻ്നുപോന്നതോ-
ത്തലമിന്നും കുളിരുന്നിതെന്മനം.

22

കുതുകാലുടലെത്ര പുൽകിലും,
ചതുരം നിൻകളിയെത്ര കാൺകിലും,
അതുനാൾ മതി തോന്നലില്ല മേ
പുതുതേൽ കൊഞ്ചലതെത്ര കേൾക്കിലും

23

തവ ബാല്യ, മനേകമാണ്ടിട-
സ്ഥവസംനിസ്സുതെന്നുകൂടി, ഞാൻ
ദിവസം പ്രതി നേർന്നിരുന്നു, നിൻ-
നവകൌമാരവിലാസകൌതുകാൽ.

24

ശരിയായ് നിറവേററി, ദൈവമാ-
പ്പെരിയോരെൻകൊതിയെങ്കിലി,ന്നുഞാൻ
അരിമപ്പെട്ടമേകസോദരി
സ്സൂരിയായ്ത്തീൎന്നിട്ടമായിരുന്നുവോ?

25

തവ സോദരരഞ്ചുപേരിൽവെ-
ച്ചു,വനേററും പ്രതിപത്തിനിൻെറമേൽ;
അവനാണു നിനക്കു, പിമ്പബാ-
ന്ധവനായ്ത്തീൎന്നതി,——തെത്ര ദുസ്സഹം!

26

സരളേ മമ, വാസ്തവത്തിൽ, നീ
വരഭൎത്താവൊട്ടുചേൎന്നു കാണുവാൻ
ചിരമേറിയൊരാശ തന്നെയാ-
ണു,ര പോറുംപിഴ ചേൎത്തതിശ്ശയും.

27

സുമഹത്തരസൌഹൃദത്തിനാൽ,
മമ പെങ്ങൾക്കു മണാളനാകുവാൻ
‘ദമലേരാഷ’ജനാണുയോഗ്യനെ-
ന്നു,മലേ, ഹന്ത! നിനച്ചുപോയി ഞാൻ

28

സ്ഥിരപൌരുഷശാലി, 'ചേദി' ഭൂ-
വരനദ്ദേഹമനിന്ദിതാനപായൻ;
നിരസിയ്ക്കുവതെങ്ങി,വണ്ണമാം
വരനെക്കന്യകതന്റെ കൂറുകാർ?

29

ഒരു സോദരിയുള്ളതിന്റെ ക-
യ്യൊരു'ചെങ്കോലു'പിടിച്ച കയ്യുമായ്
ഒരുമിപ്പതിനുദ്യമിപ്പതി-
പ്പുരുഷന്മാരുടെ ധർമ്മമല്ലയോ?

30

പിരിവേറിയ ചേദിനാട്ടിനീ-
ശൗരി യെന്നുള്ള പദം ത്യജിക്കയാൽ
ശരിയാമനുരാഗമെന്നതിൻ
പരിമാണത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി നീ.

31

സതിതന്നനുരാഗ,മേതു വൻ-
പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും കടന്നുപോയ്
ക്ഷിതി വിട്ടൊടുവിൽ ജയിയ്ക്കുമെ-
ന്നതിനി നിൻചരിതം നിദർശനം

32

ഭവദീയവിവാഹകാലമേ? -
തി?വനിച്ചൊൽവൊരു കാലമേതുവാൻ?
ശിവനേ, വിഷയൈകസക്തിയാൽ
ദിവസപ്പോക്കറിയുന്നതില്ല നാം!

33

കുലനന്ദിനി, കേവലം വധൂ-
നില വിട്ടിപ്പൊഴൊരമ്മയായി നീ,
പല പൂരുഷലക്ഷണങ്ങളാൽ
വിലസും നിൻ സുതനും ഗൃഹാർഹനായ്.

34

ഗതമായ് നെടുനാളിതെങ്കിലും,
നിതരാം നൂതനമായ്ജ്ജ്വലിപ്പു മേ
സുതനു, തായി മുഷ്ക്കകൊട്ടലാൽ
കൃതമായൊരനുതാപസങ്കടം.

35

പരമുണ്ടു സമൃദ്ധിയെങ്കിലും,
കരളിൽശ്ശല്യമിതേററിരിക്കയാൽ
നരകാഭമെനിക്കു പാരിടം;
ഭരമായ്ത്തീന്നിതു ജീവധാരണം.

36

ക്ഷതബാന്ധവനായ്; സ്വപത്തന-
ച്യുതനായ്; ഞാൻപ്രജകൾക്കഥാന്യനായ്
ബത, നിന്നെയുപദ്രവിച്ചതിൻ
മിതമാകും ഫലമാണിതൊക്കെയും!

37

മനതാരെരിയുംപ്രകാര,മി-
ജ്ജനമേറെപ്പിഴ ചെയ്തിരിക്കിലും,
തനതഗ്രജനെന്നു മാത്രമോ-
ർത്ത്,നഘേ, മാപ്പിവനേകിടേണമേ!

38

അഥവാ-പറയേണ്ടതില്ലിതെ;-ൻ
കഥ തീർപ്പാൻ തുനിയുന്ന കാന്തനെ,
വ്യഥ പൂണ്ടു തടുത്തു സോദര-
പ്രഥമാനപ്രിയമന്നു കാട്ടി.നീ.

39

നൃപപുംഗവപുത്രി, ചിത്രമെ-
ന്ത,പരാധം മമ നീ പൊറുത്തതിൽ?
അപകാരപരന്റെ പേരിലും
കൃപ ചെയ്യുന്നതു സജ്ജനവ്രതം.

40

അയവില്ല മമാത്തികൾക്കഹോ!
ദയയാലെൻ പിഴ നീ മറക്കിലും;
സ്വയമോത്തുപശാന്തി ചെയ്കിലേ,
നിയതം പാതകി നിർവൃതിപ്പെട്ടു.

I4

തരുണീദശയെ പ്രപന്നയായ്
മരുവും മൽസുതയെ ത്വദന്തികേ
ഒരുപായനമായിവെയ്ക്കുവാൻ
കരുതുന്നേൻ കലുഷക്ഷയൈഷി ഞാൻ.

42

തവ പൊന്നുമകന്നുവേണ്ടി, നീ-
യിവളെസ്സാദ്ധ്വി,പരിഗ്രഹിക്കിലേ
ഭവദഗ്രജനാശ്വസിക്കുവാ-
നവകാശം ചെറുതിങ്ങുകൈവരു.

43

പരുഷോദ്ധതരായ്പ്പരാക്രമം
പെരുകും ദാനവർതൻശിരസ്സുകൾ,
വിരുതേറിയബാലനാമെവ-
ന്നരുമപ്പന്തുകളായ് ച്ചമഞ്ഞുവോ;

44

പാശംബരകണ്ണശോണിതോൽ-
ക്കരകാശ്മീരമണിഞ്ഞുമേനിയിൽ
വരഭാസ്സ്വനദ്വിതീയനായ്
വരണംചെയ്തിതു വീരലക്ഷ്മിയെ,

45

പെരുതുന്നതമാക്കി മന്നിലെ-
തൊരുവൻ കൃഷ്ണകുലത്തെ നന്മയാൽ;
ഗുരുവീര്യനെവൻ ഹലായുധ-
ന്നൊരുരണ്ടാം മദമായിരിപ്പിതേ;

46

ഉലകിന്നൊരു നീലചന്ദ്രനായ്
വിലസുന്നോത്തുവിശിഷ്ടരൂപനെ,
അലർബാണനചാവതാരമായ്-
പ്പലരും വാഴ്ത്തിവരുന്ന കാണികൾ;

47

സദനസ്മൃതകർമ്മലഭ്യമായ്,-
സുദതി, ക്ഷത്രിയമാർ കൊതിപ്പതായ്
അദരോന്നതമായ വീരസൂ-
പദമാരാലധിരൂഢയായി നീ;

48

അവനെൻപ്രിയഭാഗിനേയനെ
ന്ന,വലേപം ഹൃദിവാച്ചിടുന്നുമേ!
അവനിൽ പ്രതിപത്തി തോന്നിടാം-
ത്തവളല്ലെൻെറ വിനീതയാംമകൾ.

49

ഒരു വീരനു യോഗ്യയല്ല നിൻ-
ഗുരുസോദര്യകുമാരിയെങ്കിലോ,
കരുതില്ലി,വളാൽ ഗൃഹാശ്രമം
മരുവാക്കാൻ മമ വത്സകന്നു ഞാൻ.

50

ദിവസംപ്രതി മാം വരിപ്പതു-
ണ്ടിവളെബ്ബന്ധുജനങ്ങളിൽച്ചിലർ;
അവരോടു മറുത്തു ചൊൽകവ-
ള്ളിവനെന്നങ്ങറിവുള്ളതല്ലയോ!

51

ഹിതമിങ്ങിതു താൻ: സയംവരാ-
ഗതനായ്, നിന്നെ മുരാരിപോലവെ,
ചിതമോടുഹരിച്ചിടട്ടെ നിൻ
സുതനീ ‘രുഗ്മവതീ’ കുമാരിയെ.

52

ഇതാണു രുഗ്മിണ്യോരപേക്ഷ, വിസ്തരി-
പ്പതാകിലിക്കത്തതിദീൎഘമായ്വരും
ക്കൃതാഘനുണ്ടാമനുതാപവാൎദ്ധിനെ-
ബ്ബൃതാല്പമോൎത്താൽ മതി, ബുദ്ധിയുള്ളനീ!